

També et pot interessar

La Casa dels Cants
Dijous 8 de novembre de 2018–20.30h
Petit Palau

Voices New Zealand & Orfeó Català
Preu: 12 euros

Horomona Horo, *Taonga Puoro* (instrument tradicional maori)

Voices New Zealand Chamber Choir
Orfeó Català (Simon Halsey, director)

Karen Grylls, directora

Pablo Larraz, director

Obres de Von Bingen, Childs, Carrillo, Absil, Griffiths, Fisher, Mäntyjärvi, Hamilton, Whitacre, Hamilton, Casals, Mews i improvisacions intercalades de música tradicional maori.

Orfeó Català & Simon Halsey

Cicle Coral Orfeó Català
Diumenge, 21 d'octubre de 2018–12h
Sala de Concerts

Amb la col·laboració de:

www.palaumusica.cat

B 21198-2018

Programa

Orfeó Català

Pau Casan, piano

Pablo Larraz, sotsdirector

Simon Halsey, director

I

Franz Schubert (1797-1828)

Lebenslust

An die Sonne, D. 439

Der Tanz, D. 826

Edward Elgar (1857-1934)

From the Bavarian Highlands, op. 27

The dance

False Love

Lullaby

Aspiration

On the Alm

The marksmen

II

Pau Casals (1876-1973)

O vos omnes

Nigra sum

Eduard Toldrà (1895-1962)

A l'ombra del lledoner

Maig

Festeig

Albert Guinovart (1962)

Suite popular catalana

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Durada de la pausa 15 minuts

37'

“Mireu: l'amor és a llevant! Tots a cavall del vent, fugim del fum, fugim de la ferum i el temps foscant! Companys, partim: el món és gran! Tot camí és llum!”

Màrius Sampere

La ciutat submergida, 2009

Comentari

Si alguna cosa caracteritza el programa d'avui és que totes les obres provenen de països amb una llarga tradició al món coral.

Franz Schubert (1797-1828) excel·lí en gairebé tots els gèneres, però tot i participar d'un moment gloriós de la música germànica (el primer terç del segle XIX) fou molt poc conegut en vida més enllà dels cercles vienesos. Si el renom posterior li ha vingut sobretot pels *lieder* per a veu sola i piano, hem de considerar també la majoria de la seva obra coral amb piano com pensada més aviat per a quartet solista. *Lebenslust*, també coneguda com *Die Geselligkeit*, és un cant joiós i alegre sobre un text d'Unger. No menys alegre és *Der Tanz*, escrita pocs mesos abans de morir. *An die Sonne* és un himne gloriós al Sol.

També fruit d'una gran tradició coral, l'obra vocal d'Edward Elgar (1857-1934) abasta tots els gèneres i formes d'aquest camp. Les cançons de *From the Bavarian Highlands, op. 27* foren escrites després d'unes vacances del compositor a Garmisch, als Alps bavaresos, durant la tardor del 1894. Els textos els adaptà la dona del compositor, Alice, de cants populars, imitant l'esperit d'unes danses. Alice també donà subtítols a les peces amb els noms dels llocs que havien visitat durant la seva estada. Originalment escrites per a cor i piano, Elgar en feu tot seguit un arranjament per a cor i orquestra que ha esdevingut molt popular.

No cal esmentar la llarga tradició de la música coral a Catalunya, de la qual l'Orfeó Català és un partícip i exemple ben viu, amb *El cant de la Senyera*, obra del seu fundador Lluís Millet com a himne significatiu. Tampoc no cal aprofundir sobre la figura de Pau Casals (1876-1973), violoncel·lista, director i compositor de gran prestigi que deixà una important obra coral, a banda de l'oratori *El pessebre*. El motet *O vos omnes*, escrit el 1932 sobre un passatge del llibre de Job, és un dramàtic contrapunt a aquest programa tan optimista. Un altre gran director català fou Eduard Toldrà (1895-1962). *A l'ombra del lledoner*, *Maig* i *Festeig* són cançons escrites originalment per a veu sola i piano que el mestre arranjà també per a cor. La *Suite popular catalana*, del no menys popular Albert Guinovart (1962) és un seguit de sis cançons populars arranjades per a cor i piano i estrenades pel Cor Ciutat de Tarragona, dirigit per Pep Prats i el propi compositor al piano a Tarragona l'any 2011.

Sergi Moreno, músic i crític musical

apropa
cultura una porta
a la inclusió

Setmana Apropa

del 22 al 28 d'octubre de 2018

www.apropacultura.cat

#somApropa

Textos

Franz Schubert (1797-1828)

Lebenslust, D. 609

Text de Johann Karl Unger (1771-1836)

Wer Lebenslust fühlet,
Der bleibt nicht allein,
allein sein ist öde,
wer kann sich da freu'n?

Im traulichen Kreise,
beim herzlichen Kuss,
beisammen zu leben,
ist Seelengenuss!

An die Sonne, D. 439

Text de Johann Peter Uz (1720-1796)

O Sonne, Königin der Welt,
Die unser dunkles [Rund]1 erhellt,
In lichter Majestät;
Erhabnes Wunder einer Hand,
Die jene Himmel ausgespannt,
Und Sterne hingesät!

Noch heute seh ich deinen Glanz:
Mir lacht in ihrem Blumenkranz
Noch heute die Natur.
Der Vögel buntgefiedert Heer
Singt morgen mir vielleicht nicht mehr,
Im Wald und auf der Flur.

Ich fühle, daß ich sterblich bin!
Mein Leben welkt, wie Gras, dahin,
Wie ein verschmachtend Laub.
Wer weiß, wie unerwartet bald
Des höchsten Wort an mich erschallt:
Komm wieder in den Staub!

Der Tanz, D. 826

Text de Kolumban Schnitzer von Meerau (1795-1854)

Es redet und träumet die Jugend so viel,
von Tanzen, Galoppen, Gelagen,
auf einmal erreicht sie ein trügliches Ziel,
da hört man sie seufzen und klagen.
Bald schmerzet der Hals, und bald schmerzet die Brust,
verschwunden ist alle die himmlische Lust.
“Nur diesmal noch kehr’ mir Gesundheit zurück!”
So flehet vom Himmel der hoffende Blick!

La joia de viure

Qui sent la joia de viure
mai no resta sol.
Restar sol és trist,
qui així pot gaudir?

Viure plegats,
en cercle íntim,
amb una profunda abraçada,
és joia per a l'ànima.

Al sol

Oh Sol, rei del món,
que il·lumines la nostra obscura òrbita
amb diàfana majestat!
Miracle grandiós d’una mà
que va formar tots els cels
i els va semblar d’estrelles!

Avui encara veig la teva resplendor,
avui encara em somriu la natura
amb la teva corona de flors.
Potser demà ja no em somriurà més
la munió d’ocells de virolades plomes
en els boscos i en els camps.

Sento que soc mortal,
que la meva vida es panseix com l’herba,
com el fullatge assedegat.
Qui sap amb quina pressa inesperada
ressonarà per a mi la paraula divina:
“Torna un altre cop a la pols!”

Traducció de Manuel Capdevila

La dansa

Tant parla i somnia el jovent,
de balls, festes i gatzara.
De sobte abasta una enganyosa fita,
i aleshores se’l sent sospirar i doldre’s.
Ràpid la gola punxa, i el pit fa mal,
s’esvaeix tot el gaudi celestial,
“Que només per aquest cop em retorni la salut!”
Així prega al cel l’esguard ple d’anhel.

Edward Elgar (1857-1934)

From the Bavarian Highlands

Textos de Caroline Alice Elgar (1848-1920)

The dance

Come and hasten to the dancing,
Merry eyes will soon be glancing,
Ha! My heart upbounds!
Come, Come!
Come and dance a merry measure,
Quaff the bright brown ale my treasure,
Hark! What joyous sounds!
Hark! Hark! Hark!
Sweet heart come, On let us haste.
On on no time let us waste,
With my heart I love thee!
Dance dance for rest we disdain.
Turn twirl and spin round again,
With my arm I hold thee!
Come on!

Merry eyes will soon be glancing,
Hark! What joyous sounds.
Hark!

Merry eyes will soon be glancing,
Hark! What sounds!
Hark! Hark!

Down the path the lights are gleaming,
Friendly faces gladly beaming
Welcome, welcome us with song.
Come and hasten to the dancing,
Merry eyes will soon be glancing,
Ha! My heart upbounds!
Hark! Hark! Hark! Hark!
Come, dance!

Come and dance a merry measure,
Quaff the bright brown ale my treasure,
Hark! What joyous sounds!
Hark! Hark! Hark! Hark!
Sweet heart come, On let us haste.
On on no time let us waste,
With my heart I love thee!
Dance dance for rest we disdain.
Turn twirl and spin round again,
With my arm I hold thee!
Come on!

Dancing makes the world
And life grow brighter
As we dance along.
Dancing makes the world
And life grow brighter
As we dance along.

Come! Dance! Come!

Come dance! Come dance! Come come!

El ball

Vine i afanya’t a ballar,
ben aviat els ulls joiosos ho veuran.
Ha! El meu cor s’eleva!
Vine, vine!
Vine i balla un alegre compàs,
beu-te la lluent cervesa negra, tresor meu.
Escolta! Quins sons més joiosos!
Escolta! Escolta! Escolta!
Anem, dolç cor, afanyem-nos.
Anem, no perdem ni un moment.
T’estimo amb el cor!
Balla: nosaltres menyspreem el repòs.
Gira, fes una volta i torna a girar,
t’agafo amb el braç!
Anem!

Ben aviat els ulls joiosos ho veuran.
Escolta! Quins sons més joiosos!
Escolta!

Ben aviat els ulls joiosos ho veuran.
Escolta! Quins sons!
Escolta! Escolta!

Al llarg del camí, la llum resplendeix,
cares amigues somriuen joiosament
i ens donen la benvinguda amb la cançó.

Vine i afanya’t a ballar,
ben aviat els ulls joiosos ho veuran,
Ha! El meu cor s’eleva!
Escolta! Escolta! Escolta! Escolta!
Vine, balla!

Vine i balla un alegre compàs,
beu-te la lluent cervesa negra, tresor meu.
Escolta! Quins sons més joiosos!
Escolta! Escolta! Escolta! Escolta!
Anem, dolç cor, afanyem-nos.
Anem, no perdem ni un moment,
t’estimo amb el cor!
Balla: nosaltres menyspreem el repòs.
Gira, fes una volta i torna a girar.

T’agafo amb el braç!
Anem!

El món i la vida
són més lluminosos
com més ballem.
El món i la vida
són més lluminosos
com més ballem.

Vine! Balla! Vine!

Vine a ballar! Vine a ballar! Vine, Vine!

False love

Now we hear the Spring’s sweet voice
Singing gladly through the world;
Bidding all the earth rejoice.

All is merry in the field,
Flowers grow amidst the grass,
Blossoms blue,
red, white they yiels.

As I seek my maiden true,
Sings the little lark on high
Fain to send her praises due.

As I climb and reach her door,
Ah! I see a rival there,
So farewell! For evermore.

Ever true was I to thee.
Never grieved or vexed thee, love,
False, oh! False, art thou to me.

Now amid the forest green,
Far from cruel eyes that mock
Will I dwell unloved, unseen.

Lullabye

Sleep, my son, oh slumber softly.
While thy mother watches o’er thee,
Nothing can affright or harm thee.
Sleep, oh! Sleep, my son.

Far away, zithers play,
Dancing gay, calls to-day
Vainly play, zithers gay.
Here I stay all the day.
Happily guarding thee,
Peacefully watching thee.

Sleep, my son, oh slumber softly.
While thy mother watches o’er thee,
Sleep, oh! sleep my son.

Aspiration

Over the heights the snow lies deep,
Sunk is the land in peaceful sleep;
Here by the house of God we pray,
Lead, Lord, our souls to-day.

Shielding, like the silent snow,
Fall his mercies here below.

Fals amor

Ara sentim la dolça veu de la primavera
cantar alegrement a través del món
i proclamar tota la joia de la terra.

Tot és alegre al camp;
les flors creixen enmig de l’herba
i, en el rebrot,
ens donen el blau, el vermell i el blanc.

Mentre cerco la meva vera donzella,
canta la petita alosa des del cel,
contenta de fer arribar les seves lloes.

Pujo i arribo a la seva porta,
Ah! Hi veig un rival.
Au, bon vent! Per sempre més.

Sempre t’he estat lleial.
Mai no t’he afligit ni t’he vexat, estimada.
Falsa, oh! Ets falsa per a mi.

A partir d’ara, enmig del verd bosc,
lluny de les cruels mirades que m’escarneixen,
viuré ocult i sense amor.

Cançó de bressol

Dorm, fill meu, oh, adorm-te dolçament.
Mentre la mare et vigili,
res no t’espantarà ni et farà mal.
Dorm, oh! Dorm, fill meu.

Lluny, toquen les cítares,
una dansa alegre ens convoca avui.
Debades toquen les alegres cítares.
M’estaré aquí tot el dia,
protegint-te amb delectança
esguardant-te amb serenor.

Dorm, fill meu, oh, adorm-te dolçament.
Mentre la mare et mira,
dorm, oh!, dorm fill meu.

Aspiració

La neu cobreix tot el cim,
la terra davalla en un son profund.
Resem ací per la casa de Déu,
Senyor, guia avui les nostres ànimes.

Protector, com la neu silent,
la seva misericòrdia descendeix fins ací.

Calmly then, like the snow-bound land;
Rest we in His protecting hand;
Bowing,
we wait His mighty will:
Lead, Lord, and guide us still.

On the Alm

A mellow bell pears near,
It has so sweet a sound;
I know a maiden dear
With voice as full and round

A sunlit alm shines clear,
With clover blossoms sweet;
There dwells my maiden dear
And there my love I meet.

There flying with no fear
The swallows pass all day,
And fast, my maiden dear,
Sees chamois haste away.

I cannot linger here,
I cannot wait below;
To seek my maiden dear
I, to the alm must go.

The mountain’s call I hear,
And up the height I bound;
I know my maiden dear
Will mark my Juchhé sound.

Rejoicing come I here
My flaxen-haired sweet-heart;
I love thee maiden dear,
Nay! Bid me not depart!

The marksmen

Come from the mountain side,
Come from the valleys wide,
See, how we muster strong,
Tramping along!

Rifle on shoulder sling,
Powder and bullets bring,
Manly in mind and heart,
Play we our part.

Sure be each eye to-day,
Steady each hand must stay
If in the trial we,
Victors would be!

Serenament, com la terra curulla de neu,
reposem i trobem empara en la seva mà.
Inclinats,
esperem la seva voluntat poderosa:
dirigeix-nos, Senyor, guia’ns.

En els Alps

Una suau campana sembla a prop,
el seu so és tan dolç.
Conec una distingida donzella
amb una veu tan rodona i plena.

Sota el sol els Alps resplendeixen.
Hi floreixen agradosos trèvols,
hi viu la meva estimada donzella,
hi trobo el meu amor.

Volant sense por,
les orenetes hi són tot el dia.
Cuita, estimada donzella,
mira com l’isard fuig ràpidament.

No puc quedar-me ací,
no puc esperar ací a baix.
Per trobar la meva estimada donzella
cal que vagi al cim alpi.

Sento la crida de la muntanya,
i, lliurat a les altures,
sé que la meva estimada donzella
em marcarà el so joiós.

Hi arribo exultant,
la meva aimia rossa.
T’estimo, donzella meva.
No! Ordena’m que no marxi.

Els tiradors

Vine del coster de la muntanya,
vine de les vastes valls,
mira com ens encoratgem d’allò més
trepitjant ferm pertot!

El rifle penjat a l’esquena,
pols i bales duem,
mascles de cap i de cor,
fem allò que convé.

Tingues els ulls oberts,
i mou les mans amb aplom.
Només així, en l’hora decisiva,
serem vencedors!

Sharp is the crack! ‘t Is done!
Lost in the chance, or won;
Right in the gold is it?
Huzza! The hit!

The sun will sink and light the west
And touch the peaks with crimson glow;
Then shadows fill the vale with rest
While stars look peace on all below.

In triumph then we take our way,
And with our prizes homeward wend;
Through meadows sweet with new-own hay, A song
exultant will we send.

Pau Casals (1876-1973)

O vos omnes

O vos omnes qui transitis per viam,
attendite et videte
si est dolor sicut dolor meum

Nigra sum

Nigra sum, sed formosa,
Filiae Jerusalem;
Ideo dilexit me Rex,
Et introduxit me in cubiculum suum,
Et dixit mihi;
Surge et venia mica mea,
Jam hiems transiit, imber abiit et recessit,
Flores apparu eruent in terra nostra,
tempus putationis ad venit.

L’estrèpit és gran! Ho hem fet.
En aquesta avinentesa, perdedors o vencedors; la raó
està en l’or?
Visca! Diana!

El sol es pondrà i encendrà l’oest
i tocarà els cims amb roja resplendor.
Les ombres ompliran la vall de quietud
mentre els estels apaivagaran al seu dessota.

Triomfants, emprendrem el camí,
i tornarem a casa amb els nostres guardons
pels dolços prats, amb el fenc acabat de segar,
i enviarem una exultant cançó.

Oh, vosaltres

Oh, vosaltres, homes que passeu pel camí:
guaiteu i vegeu
si potser hi ha dolor com el meu.

Sóc negra

Soc negra, però formosa,
filles de Jerusalem.
Per això el rei m’estimà
i m’introduí a la seva cambra
i em digué:
Aixeca’t, amiga meva i vine.
L’hivern ha passat,
l’aiguat s’ha allunyat i se n’ha anat,
han esclatat les flors a la nostra terra,
ha arribat el temps de la poda.

Eduard Toldrà (1895-1962)

A l’ombra del lledoner

Poema de Tomàs Garcés (1901-1993)

A l’ombra del lledoner
una fadrineta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola,
l’esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l’emporta.
La noia plora d’enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l’amor és lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L’arbre li dona repòs,

l’oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l’estel
és la rosada del dia.
–Cavaller, l’amor és lluny;
amb l’ombra i el cant fugia.
–Fadrina, l’amor és lluny;
per l’ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.

Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n’han fugit,
però hi crema l’estelada.

Les branques del lledoner
són fines i despullades;
–Fadrina, l’amor és lluny;
demana’l a punta d’alba,
quan l’ombra del lledoner
s’allargui com un miracle.

Maig

Poema de Trinitat Catasús (1887-1940)

Terra qui floreix,
mar qui s’hi encanta.
suavíssim bleix
de vida triomfanta.

Pluges cristal·lines,
aigües reflexant
tendrors infantines
qui riuen brillant.

Claredat sonora,
núvol qui s’hi perd,

aura qui eixamora
la tendror del verd.

Bordoneig suau
d’abelles. Profunda,
silenciosa pau
d’una hora fecunda.

Món rejuvenit,
amor qui hi esclata,
deliciós oblit
de les nits de plata,
quan el pleniluni
de maig, silenciós,
de qualque infortuni
sembla dir a les flors.

Festeig

Poema de Joan Maragall (1860-1911)

Sota les estrelles, d’espatlles al mar,
una galta humida, fresca de serena,
una galta suau i plena
és ben dolça de besar.

Entre dos silencis, bes silenciós,
com vares deixar-nos tremolant tots dos
dins la nit quieta, amb deixos ardents
de la migdiada i dels terrals vents.

El reberes silenciosa.
Mos llavis, dolços encar,
te van preguntâ una cosa
i tu no vas contestar.

Què vaig preguntar-te?... Sols recordo el bes
i que se sentia la plena mar alta.
Tu, tota caiguda, semblaves malalta...
Oh, no hi tornaré mai més!

Prô la flonja galta ruixada amb serena,
sota de ma boca, d’espatlles al mar;
prô la xafegosa nit d’agost serena,
ai, com la podré oblidar?

Albert Guinovart (1962)

Retaule de cançons catalanes

Els fadrins de Sant Boi

Els fadrins de Sant Boi
molta fatxenda en gasten
el més petit de tots
en gasta més que els altres.
Tralarà, tralarà
El maco de la Laia.

Va vestit de vellut
botonada de plata
se n’ha comprat un ram
per dar a l’enamorada.
Tralarà, tralarà
Per dar a l’enamorada.

Quan és a mig carrer
ja en gira els ulls en l’aire
en veu la seva amor
sola que es pentinava.
Tralarà, tralarà
Sola que es pentinava.

Amb el senyal que fa
coneix que n’hi té entrada
se’n puja escala amunt
com si fos de la casa.
Tralarà, tralarà
Com si fos de la casa.

El ram prou me l’he pres
l’amor no me l’heu dada
si no em doneu l’amor
feu-me’n una abraçada.
Tralarà, tralarà
Feu-me’n una abraçada.

El mariner, de Joan Maragall

El mariner

El mariner, de Joan Maragall

A la vora de la mar
hi ha una donzella
que en brodava un mocador
que és per la reina.

El mariner, de Joan Maragall

Quan en fou a mig brodar
li manca seda
veu venir un mariner
que una nau mena.

Mariner, bon mariner
que en porteu seda?
Pugeu a dalt de la nau
triareu d’ella.

La donzella entra a la nau
escull la seda
mentre va mercadejant
la nau pren vela.

Mariner, bon mariner
torneu-me en terra
que els aires de la mar
em donen pena.

La dama d’Aragó

A Aragó n’hi ha una dama,
que és bonica com el sol
té la cabellera rossa
li arriba fins als talons.
Ai, amorosa Anna Maria,
robadora de l’amor, ai, amorós.

La dama d’Aragó, de Joan Maragall

Son germà se la mirava
amb un ull tot amorós.
se la mira i se l’emporta
a la fira d’Aragó.
Ai, amorosa Anna Maria,
robadora de l’amor, ai, amorós.

La dama d’Aragó, de Joan Maragall

I qui és aquesta dama
que llença tant resplendor?
Filla n’és del rei de França,
germana del d’Aragó.
Ai, amorosa Anna Maria,
robadora de l’amor, ai, amorós.

La dama d’Aragó, de Joan Maragall

La Margarideta

La Margarideta, de Joan Maragall

Margarideta, lleva’t de matí
que n’és tard de matinada.
Margarideta, lleva’t de matí,
que n’és tard de dematí.

La Margarideta, de Joan Maragall

Prou me’n llevaria jo,
si mitgetes en tenia,
prou me’n llevaria jo,
però mitgetes no en tinc, no.

La Margarideta, de Joan Maragall

Pere va a la plaça,
Pere ja l’hi compra
Pere ja l’hi porta
Pere ja és aquí.
Margarideta, lleva’t de matí.

Margarideta, lleva’t de matí
que n’és tard de matinada.
Margarideta, lleva’t de matí,
que n’és tard de dematí.

La Margarideta, de Joan Maragall

Prou me’n llevaria jo,
si sabates en tenia,
prou me’n llevaria jo
però sabates no en tinc, no.

La Margarideta, de Joan Maragall

Pere va a la plaça,
Pere ja l’hi compra
Pere ja l’hi porta
Pere ja és aquí.
Margarideta, lleva’t de matí.

Margarideta, lleva’t de matí
que n’és tard de matinada.
Margarideta, lleva’t de matí,
que n’és tard de dematí.

La Margarideta, de Joan Maragall

Prou me’n llevaria jo,
si faldilles en tenia,
prou me’n llevaria jo
però faldilles no en tinc, no.

La Margarideta, de Joan Maragall

Pere va a la plaça,
Pere ja l’hi compra
Pere ja l’hi porta
Pere ja és aquí.
Margarideta, lleva’t de matí.

La Margarideta, de Joan Maragall

El testament d’Amèlia

El testament d’Amèlia, de Joan Maragall

L’Amèlia està malalta
la filla del bon rei,
comtes la van a veure
comtes i noble gent.
Ai que el meu cor se’m nua
com un pom de clavells.

El testament d’Amèlia, de Joan Maragall

També n’hi va sa mare
quan ja no hi ha remei.
Filla, la meva filla,
de quin mal us queixeu?
Ai que el meu cor se’m nua
com un pom de clavells.

El testament d’Amèlia, de Joan Maragall

El mal que jo tinc, mare,
bé prou que me’l sabeu.
Metzines me n’heu donades
que em cremen el cor meu.
Ai que el meu cor se’m nua
com un pom de clavells.

El testament d’Amèlia, de Joan Maragall

El testament d’Amèlia, de Joan Maragall

Els tres tambors

Els tres tambors, de Joan Maragall

Si n’eren tres tambors
que en venen de la guerra
el més petit de tots
porta un ram de rosetes.
Ram, ram, pataplam.

Els tres tambors, de Joan Maragall

La filla del Ruan
n’ha sortit en finestra
Tambor, el bon tambor
si em vols donar una roseta?
Ram, ram, pataplam.

Els tres tambors, de Joan Maragall

Donzella que l’haurà
serà l’esposa meva no us donaré el ram
que a vós no us puga prendre.
Ram, ram, pataplam.

M’haureu de demanar
al pare i a la mare
si el sí vos volen dar
per mi res no es pot perdre.
Ram, ram, pataplam.
Mon pare, gran senyor,
és rei de l’Anglaterra
vine, vine, tambor
ma filla serà teva.
Ram, ram, pataplam.

M’haureu de demanar, de Joan Maragall

No em sento grat de vós
tampoc me’n sento d’ella
que allà en el meu país
n’hi ha de molt més belles.
Ram, ram, pataplam.

No em sento grat de vós, de Joan Maragall

No em sento grat de vós, de Joan Maragall

Lluís Millet (1867-1941)

Lluís Millet, de Joan Maragall

El cant de la Senyera
Poema de Joan Maragall

El cant de la Senyera, de Joan Maragall

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.
Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.
Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça majestat!

El cant de la Senyera, de Joan Maragall

Oh bandera catalana!,
nostre cor t’és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

El cant de la Senyera, de Joan Maragall

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l’aire,
el camí assenyalaràs.
Dona veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

Biografies

Orfeó Català

És un dels cors *amateurs* de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Simon Halsey n'és el director titular, Pablo Larraz el sotsdirector i Josep Buforn el pianista. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzant primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. Els darrers anys ha debutat a la Konzerthaus de Viena, a la Sala Gulbenkian de Lisboa, ha protagonitzat una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti, i ha actuat a Londres en dues ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i el 2017 al Royal Albert Hall debutant als Proms. L'octubre del 2017 va protagonitzar al Palau l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Jonhson, sota la direcció de Simon Halsey.

L'Orfeó, juntament amb els cors de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, va protagonitzar al Grec Festival de Barcelona 2018 l'estrena a l'Estat espanyol de l'òpera participativa *El monstre al laberint* de Johathan Dove (música) i Alasdair Middleton (llibret), en versió catalana de Marc Rosich, sota la direcció de Simon Halsey, en una producció del Grec Festival i la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana.

Pau Casan, pianista

La temporada 2018-19 l'Orfeó Català tindrà compromisos internacionals rellevants, com la gira per la Xina en el marc del Shanghai International Arts Festival, o els concerts amb Gustavo Dudamel i la Münchner Philharmoniker al Palau de la Música Catalana, Madrid i Munic.

Pau Casan, pianista

Es va formar amb M. Farré, G. Fergus-Thompson i R. Vignoles al Royal College of Music de Londres. Primer premi del 23è Concurs Joan Massià i premi al millor pianista del 22è Premi Ciutat de Berga, ha actuat a Espanya, França, Portugal, Dinamarca, Alemanya, Finlàndia, el Regne Unit i Colòmbia. Té un CD amb obres de piano solista i acompanyant la soprano A. Mateu (Columna Música). Compagina l'activitat concertística amb la docència al Conservatori Superior de Música del Liceu i col·labora habitualment amb el Gran Teatre del Liceu. És el pianista del Cor Infantil i del Cor Jove de l'Orfeó Català.

Pablo Larraz, sotsdirector

Inicià els estudis musicals a Jaca (Osca), la seva ciutat natal. A Barcelona estudià magisteri musical a la UAB i piano amb Carme Poch al Conservatori Municipal, on obtingué la titulació superior el 2003. El seu interès per la música vocal el portà a formar part d'alguns cors destacats, com l'Orfeó Gracienc, la Coral Cantiga i Vozes de Al Ayre Español de Saragossa. També ha col·laborat amb el Cor de Cambra del Palau, Coro Barroco de Andalucía i diferents grups de música antiga. Després d'uns anys dedicats a l'ensenyament a l'escola primària i cors infantils, accedí als estudis de direcció coral a l'ESMUC, on treballà amb Josep Vila i Johan Duijck, estudis que finalitzà el 2010.

Pablo Larraz, sotsdirector

Actualment dirigeix el Cor de Cambra de la Diputació de Girona (des del 2008) i el Cor Jove del Conservatori de Girona (des del 2013). Des del 2010 és l'assistent del director de l'Orfeó Català, a més de ser el coordinador i responsable pedagògic de la formació vocal i musical que reben els seus cantaires. Igualment, és membre de l'equip tècnic de la Federació de Cors Joves de Catalunya.

Pablo Larraz, sotsdirector

Els darrers anys ha iniciat la seva carrera com a tenor solista, especialitzat en el repertori barroc. L'any 2014 va guanyar la Beca Bach, ha interpretat més d'una vintena de cantates de J. S. Bach, el rol d'Evangelista de l'*Oratori de Nadal* del mateix compositor i diversos oratoris i obres de Händel, Carissimi i Mozart, entre d'altres. Aquest darrer curs ha finalitzat els estudis superiors de cant històric a l'ESMUC sota la tutela de Lambert Climent.

Simon Halsey, director

Simon Halsey ocupa posicions destacades tant al Regne Unit com a Europa com a director coral del Cor i de l'Orquestra Simfònica de Londres, director coral de l'Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham, director artístic dels cors de l'Orfeó Català i assessor artístic del Palau de la Música Catalana, director artístic del Programa Coral de Joves de la Filharmònica de Berlín, director del Cor Jove del BBC Proms, assessor artístic del Cor del Schleswig-Holstein Musik Festival, director honorífic del Cor de la Ràdio de Berlín i professor i director d'activitats corals a la Universitat de Birmingham.

Simon Halsey, director

Simon Halsey ocupa un estatus únic en la música clàssica. És l'assessor de confiança en matèria de cant coral dels millors directors, orquestres i cors de tot el món, així com un mestre inspirador i ambaixador del cant coral per a *amateurs* de totes les edats, habilitats i orígens. Convertint el cant en una part central de les institucions de més alt nivell de les quals forma part, ha esdevingut una peça clau en la millora que ha experimentat el cant simfònic arreu d'Europa.

Simon Halsey, director

Així mateix, és un professor i acadèmic altament respectat, que ha promogut les noves generacions de directors corals amb el seu curs de postgrau a Birmingham i les seves classes magistrals a Princeton i Yale, entre d'altres. Té quatre doctorats honoris causa de diverses universitats del Regne Unit i el 2011 Schott Music va publicar el seu llibre i DVD sobre direcció de cors, *Chorleitung:Vom Konzept zum Konzert*.

Halsey ha treballat en gairebé 80 projectes de gravació, molts dels quals han guanyat importants premis, incloent-hi el Gramophone Award, Diapason d'Or, Echo Klassik, i tres premis Grammy amb el Cor de la Ràdio de Berlín. Fou nomenat Comanador de l'Orde de l'Imperi Britànic el 2015, premiat amb la Queen's Medal for Music el 2014, i va rebre la Creu d'Oficial de l'Orde del Mèrit de la República Federal d'Alemanya el 2011 com a reconeixement a la seva important contribució a la música coral alemanya.

Aquesta és la tercera temporada de Halsey amb els cors de l'Orfeó Català, on cal atribuir-li el mèrit d'haver "injectat noves energies a l'Orfeó Català". Els plats forts de la temporada 2018-19 dels cors inclouen una gira al Festival de Xangai; una residència de Philip Glass; la cantata *Aleksandr Nevski* de Prokófiev amb l'Orquestra Mariinski i Valery Gergiev; i la *Tercera* de Mahler amb la Jove Orquestra Gustav Mahler i Jonathan Nott. Halsey dirigirà ell mateix l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, el Cor de la Ràdio de Berlín i els cors de l'Orfeó Català al *Requiem* de Verdi, a més de diversos concerts *a cappella*.

Nascut a Londres, Simon Halsey cantà als cors del New College d'Oxford i el King's College de Cambridge, i estudià direcció d'orquestra al Royal College of Music de Londres. El 1987 fundà amb Graham Vick la Touring Opera de la Ciutat de Birmingham. Fou director en cap del Cor de la Ràdio d'Holanda del 1997 al 2008 i el principal director del Programa Coral de la Royal Northern Sinfonia del 2004 al 2012. Del 2001 al 2015 va dirigir el Cor de la Ràdio de Berlín, del qual actualment és director honorífic. Amb el seu lideratge, el Cor va obtenir reputació a escala mundial com un dels millors conjunts corals professionals. Halsey també va engegar projectes innovadors en espais poc convencionals i amb formats interdisciplinaris.

PALAU de la MÚSICA CATALANA 2018 - 2019

DIJOUS 13.12.18 – 20 h
Daniel Hope, Cor de Cambra del
Palau & Orquestra de Cambra de
Zuric
—*El Messies* de Händel

DIUMENGE 27.01.19 – 17 h
Cor de Cambra del Palau & ONCA
—*Rituals, fronteres espirituals*

DIUMENGE 03.03.19 – 12 h Petit Palau
Simon Carrington & Cor de Cambra
del Palau
—*À la française*

DIMARTS 12.03.19 – 20 h
Daniil Trifonov, Orfeó Català,
Orquestra del Teatre Mariinski &
Valery Gergiev
—*Aleksandr Nevski* de Prokófiev

DIVENDRES 10.05.19 – 19 h Petit Palau
Cor de Cambra del Palau
—*A prayer for peace*

DIMARTS 21.05.19 – 20 h
Philip Glass & Orfeó Català
—*Vessels* de Philip Glass

DISSABTE 15.06.19 – 19 h Petit Palau
Cor de Cambra del Palau
& La Caravaggia
—*Ensalades i madrigals del Renaixement
català*

Abonaments, itineraris, packs a mida i entrades ja a la venda.
Més informació a www.palaumusica.cat / 93 295 72.07 / taquilles@palaumusica.cat